N:o 17.

Af Herr **von Koch:** *Om upphörande af bränvins-försäljnings-afgifterna och bränvins-tillverknings-skattens förhöjning till 1 R:dr 10 öre för kanna m. m.*

Af skäl, hvilka återfinnas uti Bevillnings-Utskottets betänkande N:o 8, vid 1870 års riksdag, uti min motion N:o 33 sistlidna lagtima riksdag, samt den deraf föranledda diskussion, hemställer jag, att Riksdagen beslutar:

a) *att* utminuterings- och utskänknings-afgifterna för spritdrycker upphöra;

b) *att* tillverkningsafgiften i stället höjes till 1 R:dr 10 öre per kanna;

c) *att* tillverkare, jemte de honom sista riksdag förunnade, *om* sådan förhöjning af skatten sker, äfven beviljas de ytterligare lättnader af större nederlagsrätt m. m., som Bevillnings-Utskottets ofvannämnda betänkande tillstyrkte;

d) *att* full ersättning för minskad inkomst genom utminuterings- och utskänknings-afgifternas borttagande anslås åt vederbörande landsting, hushållnings-sällskaper och kommuner, efter grunder dem Bevillnings-Utskottet torde uppgifva;

e) *att*, om skatten höjes med 30 öre å hvarje kanna bränvin, *då* och sedan nyssnämnda ersättningsbelopp afräknats, ett belopp ungefärligen motsvarande återstoden af den sålunda tillkomna statsinkomsten, beräknas för att antingen möta af Kongl. Maj:t äskade högre anslag åt folkskolorna och slöjdskolorna, eller minska skatter, t. ex. tullen å kaffe; samt

f) *att* i underdånighet anhålla, det Kongl. Maj:t täckes utfärda, i öfverensstämmelse med närlagda förslag, ny förordning angående vilko-

ren för försäljning af bränvin och andra brända eller distillerade spirituösa drycker.

Höjes skatten, bör naturligtvis äfven tull och drawback för bränvin ökas.

N. S. v. Koch.

Förslag

till förordning angående vilkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller distillerade spirituösa drycker.

§ 1.

Bränvin må ej till mindre belopp än *tretio* kannor säljas af annan än den, som enligt § 2 eller 4 dertill berättigad är.

§ 2.

Den, som erhållit rättighet att idka minuthandel med bränvin, får ej sälja mindre än en half kanna.

§ 3.

Vid handel, som i förestående §§ omförmäles, må hvad såldt blifvit icke i mindre belopp än det minsta, som i hvartdera fallet säljas må, utlemnas eller emellan flere köpare fördelas; ej heller får något af det sålda å försäljningsstället förtäras.

§ 4.

Den, som erhållit rättighet att idka utskänkning af bränvin, må sälja

huru litet belopp som helst, och må detta å stället förtäras, men icke derifrån afhemtas.

Å utskänkningsställe skall mat alltid vara att tillgå.

§ 5.

Utskänkning af bränvin må icke utöfvas af den, som idkar annan handel, till hvars bedrifvande särskild anmälan erfordras, eller parti- eller minuthandel med bränvin.

Å landet utom köpingar vare lag samma för minuthandel med bränvin.

§ 6.

Rättighet till minuthandel med eller utskänkning af bränvin må ej tilldelas annan än den, som har god frejd, gjort sig känd för ordentlighet, kan försvarligt skrifva och räkna samt pröfvas i öfrigt tjenlig vara.

Den, som enligt 2 mom. i § 1 af Wår nådiga förordning angående vilkoren för bränvinstillverkning icke får med sådan sig befatta, äfvensom apothekare, må ej tilldelas rättighet till minuthandel med eller utskänkning af bränvin.

§ 7.

I stad skall magistraten hvarje år inom första hälften af April för Wår Befallningshafvande uppgifva de källarmästare, vinskänkar, idkare af schweitzerirörelse, traktörer och värdshusvärdar, hvilka å sin rörelse innehafva burskap, äfvensom de näringsidkare, hvilka rättighet till sådan rörelse, som i denna författning under minuthandel med eller utskänkning af bränvin förstås, blifvit förlänad för bestämd tid, hvilken före ingången af nästa försäljningsår icke tilländalöper.

I sammanhang dermed, och sedan stadsfullmäktige eller, der sådane ej finnas, allmän rådstufva hörde blifvit, skall magistraten till Wår Befallningshafvande afgifva utlåtande, huruvida derjemte rättighet att då idka minuthandel med eller utskänkning af bränvin må andra personer för högst tre år tilldelas och, i sådant fall, föreslå försäljningsställenas antal, äfvensom i hvilken trakt af staden hvarje försäljningsställe finnas må, i fall föreskrift jemväl i sistnämnda hänseende anses nödig.

Wår Befallningshafvande fatte derefter sitt beslut i ämnet och gifve

det magistraten tillkänna; dock må ej mot magistratens *eller* stadsfullmäktiges eller allmän rådstufvas afstyrkande beslutas, att näringsidkare enligt 2 mom. antagas skola, ej heller sådana näringsidkares antal bestämmas högre än det, hvarom magistraten och stadsfullmäktige eller allmän rådstufva äro ense.

§ 8.

Burskap, som hädanefter meddelas, medföre ej rättighet till minuthandel med eller utskänkning af bränvin.

Vinskänk, som på grund af burskap är till utskänkning af spirituösa drycker berättigad och för sådan rörelses bedrifvande erlägger fastställd afgift, må, uppå derom hos vederbörande embetsmyndighet gjord anmälan, mot afstående från sin rätt att utskänka bränvin till förtäring på stället och frikallelse från den dermed förenade skyldigheten att hålla mat, till afhemtning försälja huru litet belopp som helst.

§ 9.

De i § 7 mom. 2 omförmälda försäljningsrättigheter, äfvensom de, hvilka magistraten, sedan stadsfullmäktige eller, der sådane ej finnas, allmän rådstufva blifvit hörde, finner skäligt låta i uppsagda eller förverkade rättigheters ställe under nästföljande försäljnings-år utöfvas, varde innan Juli månads utgång af magistraten på offentlig auktion utbjudna för den af Wår Befallningshafvande jemlikt § 7 bestämda tid af högst ett år, åt den eller dem, som åtagit sig högsta kontanta afgift. Magistraten ege att, efter stadsfullmäktiges eller, der sådane ej finnas, allmän rådstufvas hörande, bestämma, om flera rättigheter skola utbjudas samfäldt i ett utrop eller hvarje rättighet särskildt. Auktionsanbuden pröfvas af magistraten, som ege dem, med afseende ej mindre å de bjudandes behörighet och tjenlighet, än äfven å den erbjudna afgiftens belopp, antaga eller förkasta.

Uppstår i stad fråga om öfverlåtande å bolag af all den utskänkning af bränvin, hvilken eljest skall, enligt nästföregående moment, å auktion utbjudas, eller af beggedera, må magistraten, genom i god tid förut utfärdad offentlig kungörelse, inom viss utsatt tid infordra skriftliga anbud å sådan utskänkning. Inkomna anbud granskas af magistraten, hvilken, efter det stadsfullmäktige eller, der sådane ej finnas, allmän rådstufva blifvit hörde, insänder handlingarne jemte eget utlåtande till Wår Befall-

ningshafvande, som, med afseende å ej mindre bolagens tjenlighet, än äfven den erbjudna afgiftens belopp samt förhållandet mellan nämnda afgift och det kannetal bränvin, bolaget anses kunna afyttra, eger anbuden antaga eller förkasta. Sådant anbud får dock icke antagas, om afgiften är lägre, än sammanlagda beloppet *skolat minst* utgöra, i fall försäljningsrättigheterna *blifvit* åt särskilda personer upplåtna; skolande i annan händelse, äfvensom då af bolag gjordt anbud icke före Juni månads utgång blifvit pröfvadt, förfaras såsom i mom. 1 stadgadt är.

§ 10.

Gästgifvare vare ej pligtig att bränvin till utskänkning hålla.

§ 11.

Gästgifveri å landet, för hvilket, vid den tid då Wår nådiga förordning den 18 Januari 1855, angående vilkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller distillerade spirituösa drycker, blef till efterlefnad gällande, utskänkningsrättighet utöfvades och sedermera icke upphört, varde vid rättigheten fortfarande bibehållet, intilldess densamma *förverkas, eller upphör genom uppsägning hos kommunalnämnden.*

Hvarje år, så länge rättigheten varar, skall, innan bevillningstaxeringskomité för socknen sammanträder, kommunalnämnden beräkna det kannetal bränvin, som må anses komma att under det nästföljande försäljningsåret å gästgifveriet försäljas, i fall utskänkningsrättigheten der fortfarande utöfvas. Taxeringskomitéen pröfve beräkningen och bestämme den afgift som skall erläggas.

Gästgifvare, som icke, inom en månad från det taxeringskomitéens förrättning blifvit afslutad, hos kommunalnämnden uppsagt den rätt till bränvinsutskänkning, som gästgifveriet åtföljer, vare underkastad den afgift, som bör under det nästföljande försäljningsåret utgå *och i nu stadgad ordning blifvit bestämd.*

Der gästgifverihållning är mellan flere åboar fördelad, må utskänkningsrättighet af dem icke samtidigt utöfvas, utan af hvardera endast under den tid, han gästgifverihållningen besörjer. Den, som vill sin andel i utskänkningsrättigheten uppsäga, vare dertill berättigad, der uppsägning sker inom den tid, som i 3 mom. är bestämd. Har uppsägning skett, gånge afgift ut endast för den eller de åboers andel, hvilka vilja

utskänkning fortfarande idka, och deltage i afgiften hvardera i förhållande till den tid, han utskänkningsrätten i förening med gästgifverihållningen utöfvar.

På gästgifveri å landet, som icke enligt 14 § erhållit tillstånd till utskänkning af eller minuthandel med bränvin, vare förbudet att utskänka bränvin till person, som bor eller uppehåller sig närmare än en half mil från gästgifveriet.

§ 12.

Vill någon väcka fråga, att annan utskänkning än den, som kan gästgifveri tillkomma, må i socken å landet idkas, göre derom framställning hos kommunalnämndens ordförande inom första hälften af Mars det år, då försäljningen skall börjas. Kommunalnämnden skall innan slutet af samma månad deröfver afgifva yttrande och deri, om bifall till utskänkningen för högst *ett* år tillstyrkes, utsätta den trakt, hvarinom det må ske, hvarefter yttrandet öfverlemnas till ordföranden i kommunalstämman. Denne inhemte, innan *April* månads utgång, på kommunalstämma, som blifvit *tre* söndagar å rad pålyst, socknemännens utlåtande i ämnet. Varder framställningen *icke af både kommunalnämnd och kommunalstämma genom bifall, med minst* $^5/_6$ *af alla der närvarandes röstetal, gillad, förfalle frågan. Har åter begge sålunda bifall tillstyrkt,* sände, inom tre veckor från det kommunalstämma blifvit hållen, ordföranden kommunalstämmoprotokollet och kommunalnämndens yttrande, jemte eget utlåtande i ämnet, till Wår Befallningshafvande in. Wår Befallningshafvande, *efter hörande af kommunalnämnd i angränsande kommuner,* fatte deri sitt beslut och gifve det kommunalnämndens ordförande tillkänna.

Der fråga uppstår, att rättighet till minuthandel med bränvin i socken må beviljas, förfares på lika sätt, som om utskänkning nu stadgadt är.

§ 13.

Rättigheterna för andra tillåtna utskänkningsställen än gästgifverier, äfvensom för minuthandelsställena i socknen, varde derefter, innan Augusti månads utgång, af kommunalnämnden på offentlig auktion utbjudna för den af Wår Befallningshafvande jemnlikt § 12 bestämda tid af högst *ett* år, åt den eller dem, som åtaga sig *högsta afgiften.* Kommunalnämnden pröfve de anbud, som dervid göras, och ege dem, med afse-

ende ej mindre å de bjudandes behörighet och tjenlighet än äfven å den erbjudna afgiftens belopp, antaga eller förkasta.

§ 14.

Försäljningsåret räknas för stad från den 1 Oktober och å landet från den 1 November.

§ 15.

Årsafgift för minuthandel med och utskänkning af bränvin skall för hvarje halfår förskottsvis erläggas och inbetalas till vederbörande uppbördsman.

§ 16.

Den, som sin rättighet till minuthandel med eller utskänkning af bränvin i stad en gång uppsagt eller förverkat, må ej till dylik försäljning ånyo vinna rättighet annorledes än i § 9 medgifves.

Har för gästgifveri å landet rättighet till bränvinsutskänkning en gång blifvit af egaren uppsagd eller förverkad, må den icke kunna för gästgifveriet åter förvärfvas. Gästgifvaren må dock kunna för sin person vinna rättighet till bränvinsutskänkning på sätt i § 13 medgifves.

§ 17.

För viss tid beviljad eller på auktion inropad rättighet till minuthandel med eller utskänkning af bränvin må ej på annan person öfverlåtas, utan att denne i stad af magistraten och å landet af kommunalnämnd pröfvas tjenlig och i öfrigt behörig.

Öfverlåtelse af annan rättighet till minuthandel med eller utskänkning af bränvin vare ej medgifven, dock utan inskränkning af den vissa gästgifverier i § 11 mom. 1 tillerkända rätt.

Aflider den, som på annan grund än burskap innehar rättighet till minuthandel med eller utskänkning af bränvin, må rörelsen för sterbhusdelegarnes räkning icke fortsättas längre, än till slutet af löpande försäljningsår och endast under vilkor, att sådant behörigen anmäles, samt att för rörelsens utöfvande ställes lämplig person, som i stad af magistrat och å landet af kommunalnämnd pröfvas tjenlig och i öfrigt behörig.

§ 18.

Innan minuthandel med eller utskänkning af bränvin företages af den, som till sådan försäljning rättighet undfått, vare han pligtig att i stad hos magistraten och å landet hos kronobetjeningen anmäla å hvilket ställe han försäljningen idka vill. Så ofta sådant försäljningsställe ombytes, varde anmälan derom likaledes gjord. Der enligt § 7 eller 12 viss trakt för försäljningsstället blifvit bestämd, varde det iakttaget.

§ 19.

Vid läger, eller der trupp eljest är för flera dagar sammandragen, vid helsobrunn eller badort, på passagerarefartyg, eller der värdshusrörelse af annan anledning kan komma i fråga att under endast någon del af året utöfvas, må, för kortare tid än år, rättighet till bränvinsutskänkning meddelas af Wår Befallningshafvande, när, i förstnämnda fall, befälhafvande militärchef och, i öfriga fall, andre vederbörande derom gjort anmälan.

Rättighet till utskänkning å passagerarefartyg sökes hos Wår Befallningshafvande i det län, hvarest fartygets rederi har sitt hufvudsäte.

Afgiften bestämmes af den för bevillningstaxering näst derefter sammanträdande komité, men får ej understiga det belopp, som för den ifrågavarande tiden svarar mot afgift *för år af minst 360 R:dr.* Skulle tiden ej uppgå till fjorton dagar, må dock afgifterna ej för kortare tid beräknas. Innan utskänkningen må företagas, skall nyssnämnda belopp förskottsvis erläggas till vederbörande uppbördsman.

Då till utskänkning, nu sagd är, tillstånd meddelas, underrätte Wår Befallningshafvande derom vederbörande skattskrifvare.

§ 20.

De afgifter, som enligt denna förordning, för minuthandel med och utskänkning af bränvin, i stad inflyta, tillfalle staden, men de, som från socknar å landet ingå, aflemnas i landtränteriet, hvarifrån det för hela länet sammanlagda beloppet genom Wår Befallningshafvande fördelas på länets *samtlige socknar å landet i förhållande till hvarderas folkmängd.*

Hvad stad eller socken sålunda tillfaller, användes till kommunala behof inom staden eller socknen.

När enligt § 19 rättighet meddelas till bränvinsutskänkning på passagerarefartyg, skola derför belöpande utskänkningsafgifter uppbäras i den stad eller kommun, hvarest rederiet har sitt hufvudsäte.

§ 21.

Å landet vare minuthandel med eller utskänkning af bränvin förbjuden på eller inom en åttondedels mil från ställe, der auktion, marknad, torgdag eller mönstring med beväringsmanskap hålles, eller der menighet för kronoskjutsning eller skallgång samlad är.

Vid annan mönstring, uppbördsstämma, mantalsskrifning, ting eller annan till folksamling föranledande förrättning, må ej bränvin försäljas annorlunda än vid måltider åt spisande gäster.

Ej må någon i landsbygd fara med bränvin från by till by eller från gård till gård, att dermed köpslaga.

§ 22.

Minuthandel med och utskänkning af bränvin vare, äfven då den för öfrigt medgifven är, i allmänhet icke tillåten senare å dag än till klockan 10 på aftonen; egande dock vederbörande embetsmyndighet, der särskilda omständigheter föranleda behof af försäljningstidens inskränkning eller utsträckning, att derom förordna.

Skulle anledning förekomma dertill, att minuthandel med eller utskänkning af bränvin bör förbjudas i stad vid något af de tillfällen, som i *§ 21* nämnas eller å landet vid de tillfällen, som i samma paragrafs 2:dra moment omförmälas, ege vederbörande myndighet jemväl att derom meddela föreskrift.

Förekomma å gästgifveri eller annat utskänkningsställe vid särskilda tillfällen oordningar af den art, att innehafvaren af utskänkningsrättigheten icke kan anses fortfarande ega den för rättighetens utöfvande erforderliga frejd, ordentlighet eller öfriga egenskaper, må Wår Befallningshafvande, på anmälan i stad af magistrat eller stadsfullmäktige och å landet af kommunalnämnd, ega att utskänkningsrättigheten indraga eller innehafvaren derifrån skilja; dock vare denne i sådant fall berättigad att af redan erlagd utskänkningsafgift återfå så stor del, som motsvarar den tid, hvarunder rättigheten ej utöfvats.

§ 23.

Å apotek må bränvin eller sprit hvarken säljas eller annorledes utlemnas utom för medicinskt ändamål uppå behörig läkares recept, för tekniskt behof, då detsamma behörigen styrkes medelst intyg af magistratsledamot, kronobetjent, kommunalstämmas eller kommunalnämnds ordförande eller vice ordförande, och för vetenskapliga ändamål uppå skriftlig reqvisition af känd vetenskapsidkare; börande alla sådana recept, intyg och reqvisitioner å apoteken qvarhållas och der förvaras.

I afseende på försäljningen af sådana läkemedel, hvilka innehålla bränvin eller sprit, gälle hvad medicinalförfattningarne föreskrifva.

§ 24.

Under sön- eller helgedag må ej bränvin, som är föryttradt genom parti- eller minuthandel, till köpare utmätas eller utlemnas.

Under gudstjenst skall utskänkningsställe alltid vara tillstängdt.

I stad kan utskänkning af bränvin under sön- och helgedagar än vidare inskränkas eller helt och hållet förbjudas, derest beslut derom fattas af kommunalstyrelsen, samt beslutet af Wår Befallningshafvande, efter magistratens hörande, godkännes.

På landet vare å sön- eller helgedag all annan utskänkning förbjuden, än på gästgifvaregårdar vid måltider till resande, derest Wår Befallningshafvande ej, på grund af särskilda omständigheter, undantag meddelat.

§ 25.

Bränvin må icke utlemnas till den, som synbarligen är öfverlastad, ej heller å utskänkningsställe till den, som minderårig är.

Den, som öfverlastad är, får ej utdrifvas från utskänkningsställe, der han starka drycker förtärt, eller utan vård lemnas.

§ 26.

Då minuthandel med eller utskänkning af bränvin sker, får dörren till försäljningsrummet icke vara läst.

§ 27.

Den, som eger rättighet till minuthandel med eller utskänkning af

bränvin, vare förbjudet att, äfven utan betalning, utlemna sådan vara vid tillfälle, då försäljningsrätten ej utöfvas får.

§ 28

I öppen salubod för handel med andra varor än bränvin, vare bränvinsutdelning, äfven utan betalning, förbjuden.

§ 29.

Ej vare någon berättigad att utsöka betalning för bränvin, som blifvit vid utskänkning utborgadt.

Lag samma vare, då bränvin blifvit vid minuthandel till mindre belopp än en kanna utborgadt.

§ 30.

Byteshandel med bränvin vare lika med bränvinsförsäljning ansedd.

§ 31.

Bränvin, som är försatt med något för helsan skadligt ämne, eller som icke är renadt från finkelolja, eller hvars styrka ej uppgår till minst 46 procent, får icke vid minuthandel eller utskänkning till salu hållas.

§ 32.

Då bränvin sändes med fartyg saltsjövägen ifrån tullplats, hvarmed förstås stad, köping eller landthamn, der tullkammare eller, under inspektor eller uppsyningsman ställd, ständig tullbevakning finnes, bör tullförpassning bränvinet åtfölja samt kärlen med tullförsegling vara försedda; dock inbegripes icke härunder skeppsbesättningens förråd, räknadt till två kannor på man.

Förpassning å bränvin må ej af tullkammare utfärdas, innan afsändaren aflemnat tillverkarens under edlig förpligtelse utgifna bevis, att bränvinet är af honom å uppgifvet ställe tillverkadt.

Sådant bevis bör åtfölja bränvin, då det föres emellan inrikes ort, antingen sjöledes från skärgård eller i större parti än 60 kannor.

Vid införsel och transport af utländska brända eller distillerade spirituösa drycker gälle hvad särskildt derom stadgas.

§ 33.

Med undantag af den i *§ 31* meddelade föreskrift om bränvinets rening och styrka, skall hvad i denna förordning är stadgadt om minuthandel med eller utskänkning af bränvin gälla äfven för sprit samt andra brända eller distillerade, in- eller utländska, spirituösa drycker, äfvensom för drycker, hvilka äro dermed tillagade.

§ 34.

Å gästgifveri, der rörelsen är mellan flere åboar fördelad, skall en af kronobetjent påtecknad uppgift om den tid, hvardera åboen är till bränvinsutskänkning berättigad, vara anslagen hos den, som för tillfället försäljningsrätten utöfvar, och hos honom, under samma tid, jemväl skylt vara anbragt, på sätt i § 35 föreskrifves.

§ 35.

Der minuthandel med eller utskänkning af bränvin idkas, skall vara anbragt skylt, som rörelsen utvisar.

§ 36.

Af denna förordning bör å det ställe, der minuthandel med eller utskänkning af bränvin idkas, ett exemplar alltid vara i försäljningsrummet anslaget.

§ 37.

Den, som genom minuthandel eller utskänkning föryttrar bränvin, utan att i stadgad ordning hafva dertill förvärfvat rättighet, eller som, på sätt i § 3 sägs, mellan flera köpare fördelar bränvin, böte första gången från och med 30 till och med 60 R:dr, andra gången från 60 till och med 120 R:dr och tredje gången från 120 till och med 240 R:dr.

Den, som fjerde gången eller oftare med sådan förbrytelse beträdes, dömes till fängelse från och med två månader till och med ett år.

Förbrytaren varde derjemte dömd att utgifva minuthandels- eller utskänkningsafgift för det kannetal, som, efter hvad utredas kan, blifvit föryttradt, dock ej under det belopp, som svarar mot en fjerdedel af hvad, enligt de i §§ 17 och 18 stadgade grunder, för år minst utgå bör.

Dessutom vare det i försäljningsrummet befintliga bränvin till och med 60 kannor, tillika med kärl, som för deras afhemtning tjenliga äro, underkastade beslag och förbrutna.

Har förbrytelsen skett å sön- eller helgedag, ökas straffet med böter från och med 15 till och med 30 R:dr.

§ 38.

Om den, som till minuthandel med bränvin berättigad är, beträdes med oloflig utskänkning, vare han tillika denna sin handelsrättighet förlustig.

§ 39.

Öfverträdes förbud, som i § 23 gifvet är, vare lag som i § 37 sägs.

§ 40.

Underlåter den, som erhållit rättighet till minuthandel med eller utskänkning af bränvin, att afgift derför i föreskrifven tid erlägga, varde afgiften genast utmätt. Vid sådan underlåtenhet andra gången vare minuthandels- eller utskänkningsrättigheten förverkad, och varde försäljningen genast inställd, i stad af magistraten och å landet af kronofogden; men näringsidkaren vare ändock pligtig att, under försäljningsåret, afgiften fortfarande utgöra.

Den, som idkar minuthandel med eller utskänkning af bränvin under tid, hvarför afgift icke blifvit i föreskrifven ordning erlagd, böte första gången från och med 15 till och med 30, och andra gången från 30 till med 60 R:dr.

§ 41.

Idkar någon minuthandel med eller utskänkning af bränvin å annat ställe, än dertill uppgifvet är, eller tillåter den, som icke är till ut-

skänkning berättigad, att, då han i parti eller genom minuthandel säljer bränvin, något af de sålda på försäljningsstället förtäres, eller afhemtas i mindre belopp än han är berättigad att föryttra, eller förbryter sig den, som till minuthandel med eller utskänkning af bränvin berättigad är, mot § 21 mom. 1 eller 2, § 24 mom. 2 eller 4, eller § 37, böte första gången från och med 30 till och med 60 R:dr, samt andra gången från 60 till och med 120 R:dr, och vare dessutom andra gången sin minuthandels- eller utskänkningsrätt förlustig. Lag samma vare, om den, som till utskänkning af bränvin är berättigad, öfverträder förbud, meddeladt i enlighet med § 24 mom. 3.

Öfverträdes det förbud, som i § 21 mom. 3 gifvet är, vare bot första gången från och med 15 till och med 30 R:dr, andra gången från 30 till och med 60 R:dr samt tredje och följande gånger från 60 till och med 120 R:dr. Det medförda bränvinet vare derjemte förbrutet. Säljes dervid mindre än 15 kannor, ansvare förbrytaren tillika enligt § 37.

§ 42.

Handlande, som mot § 28 sig förbryter, böte enligt § 41 mom. 1.

§ 43.

Förbrytelse mot § 4 mom. 2, § 18, § 24 mom. 1, §§ 25, 26, 31, 34, 35 eller 36, straffes med böter från och med 10 till och med 50 R:dr.

Då förbrytelse skett mot § 31, vare tillika det till salu hållna bränvin underkastadt beslag och förbrutet.

§ 44.

Skulle den, som är pligtig att förbrytelser mot denna förordning åtala, sjelf beträdas med oloflig bränvinsförsäljning, vare han förfallen till dubbla böter och miste tjensten.

§ 45.

Den, som under tid, då han för förbrytelse mot förordningen är under tilltal ställd, samma förbrytelser fortsätter, skall, när han härtill lagligen förvunnen varder, för hvarje gång stämning derför utfärdats och del-

gifvits, fällas till de böter eller det fängelsestraff, som för sådan förbrytelse stadgade äro; dock må fängelsestraffet icke öfverstiga ett år.

§ 46.

Husbonde ansvarar för förbrytelse, som, med hans vetskap, mot denna förordning begås af hans hustru, husfolk eller i hans arbete antagen person, likasom vore förbrytelsen af husbonden sjelf gjord.

§ 47.

Underlåtes vid transport af bränvin föreskrift, som i § 32 gifven är, dömes varan förbruten, derest egaren ej gitter visa, att hon är af inhemsk tillverkning eller blifvit vederbörligen förtullad.

§ 48.

Böter, som efter denna förordning ådömde äro, skola, om tillgång till deras gäldande brister, förvandlas enligt allmän strafflag.

§ 49.

Då minuthandels- eller utskänkningsafgift jemte böter enligt denna förordning ådömda blifvit, må, der tillgång till afgiften eller någon del deraf saknas, böterna ej kunna med penningar gäldas, utan skall den sakfällde i stället undergå motsvarande förvandlingsstraff.

§ 50.

Af böter, så ock af minuthandels- eller utskänkningsafgift, som enligt denna förordning ådömas, samt värde af bränvin, som förbrutet anses, tillfalla två tredjedelar åklagaren och en tredjedel den stads eller sockens fattigkassa, der den åtalade förbrytelsen är begången. Finnes särskild angifvare, tage han hälften af åklagarens andel.

§ 51.

Wåre Befallningshafvande hålle allvarlig hand öfver iakttagande af hvad i förordningen stadgadt är.

§ 52.

Lands- och stadsfiskaler, krono-, stads- och polisbetjente, samt de personer, hvilka särskildt antagas att vaka öfver förordningens efterlefnad, åligge att förbrytelser mot densamma åtala.

I öfrigt ege en hvar rättighet att för sådana förbrytelser anställa åtal, dock ej barn mot föräldrar, eller tjenstehjon, så länge de i tjensten äro, mot husbondefolk.

Då åtal anställes af annan än den, som i 1:sta mom. af denna § nämnd är, gifve han sin talan allmän åklagare tillkänna så tidigt, att denne må kunna målets utförande öfvervara.

§ 53.

Å landet bör kommunalnämnd och i stad vederbörande kommunalmyndighet egna synnerlig uppmärksamhet deråt, att förbrytelser mot denna förordning varda till åtal angifna.

Rättighet att verkställa beslag tillkomme de i § 52 mom. 1 omförmälda allmänna åklagare. Beslag skall göras i två vittnens närvaro.

§ 54.

Ej vare någon jäfvig att angående oloflig bränsvinsförsäljning vittne bära endast på den grund, att han dervid bränvin sig tillhandlat eller förtärt.

§ 55.

Förbrytelser mot denna förordning böra vid allmänna domstolarne åtalas och afdömas, med undantag af frågor om oloflig bränvinsförsäljning i de städer der poliskammare finnes, uti hvilka dylika frågor skola i hittills vanlig ordning behandlas.